

Rosul crud

GeluOttawa

Inima îți deschide,rămâi goală,
Dă spasmele nopții din tindă afară,
Primește-ma tot asa gol lângă tine,
Să simt rosul cum iti curge prin vine,

Asterne-ma-n act,cu tact te așterne,
Iubirea în măreața ei goliciune,
Ne petrecem asudați fără vlagă,
Cu zorii de zi veniți ca o ceată,

Ne aruncă-n lumină,ne îmbracă,
Forțat de proces imboldul ne seacă,
Iubire,la apus,iar iti voi spune,
Si îmbrăcat mă ai gol lângă tine.

Înjură,scoate din tine,lovește,
Neînfrânato,fii foc ce mocneste,
Scânteile au aprins sfârșitul durerii,
Defineste-te pe seama plăcerii.

Tainice-s căi străbătute de inimi,
Spasmele nopții-s ajunse pe culmi,
Printre noi limbi de foc se înfruntă,
Dintre griji înmulțirea se-adaptă.

Peste timp rămâi perechea pierdută,
Dulce si acră mereu tăinuită,
Plâng drama unei situații perene,
Si sper că în tot răul este si-un bine.

În dragostea noastră de azi fără fir,
Nebunește iubim sub geam de safir,
De-om uita baterii sa-ncarcam,
Imagini se sparg si noi le urmăm.

Fecioară pierdută,femeie crescută
Din spasmele nopții iubire secretă,
Canta-mi din gură,spune-ti o rugă
Să aud rosul în starea lui crudă.

Gelu Radulescu, Ottawa